

## Arrest

**nr. 327 343 van 27 mei 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** 1. X  
2. X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Colombiaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 22 februari 2022, dienen op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 13 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 16 mei 2024.

1.3. Op 9 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend worden verstuurd op 9 december 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

## **"A. Feitenrelaas**

*U, [L.E.M.C.], verklaart over de Colombiaanse nationaliteit te beschikken. U werd geboren op 3 mei 1994 in Villavicencio, een stad in het departement Meta. U woonde daar samen met uw ouders en uw broer in de wijk El Recuerdo. U heeft sinds 2011 een relatie met [L.P.R.R.] (O.V. [...]).*

*Om af te studeren van het middelbaar diende u verplicht sociaal werk te doen. In het kader hiervan organiseerde u onder andere verschillende voetbalkampioenschappen voor de jongeren uit de wijk El Recuerdo. In 2015 verhuisde u samen met uw familie naar de wijk Nueva Jerusalem omdat jullie daar een stuk grond hadden. U probeerde in deze nieuwe wijk op dezelfde manier sociaal actief te zijn en begon weer voetbalkampioenschappen te organiseren voor jongeren. Uw activiteiten voor de wijk werden uiteindelijk ook opgemerkt door het hoofd van de gemeenschapsraad en zo werd u opgenomen in deze raad. Nadat u afstudeerde van het middelbaar vatte u uw studies bedrijfsbeheer aan. Tijdens deze studies leerde u een vriend kennen die u voorstelde aan [A.B.], de leider van de conservatieve partij in Villavicencio. Door uw eerdere sociale activiteiten in de wijk werd u aangesteld als de tussenpersoon tussen de conservatieve partij en de wijk. Uw taak was de bezorgdheden van de mensen van de wijk, die tot bij u kwamen via de gemeenschapsraad, tot bij [A.] brengen zodat zijn partij een zicht had op wat de mensen nodig hadden. U zette zich in 2016 ook in voor de politieke campagne van de kandidaat voor het congres van de conservatieve partij.*

*Na uw verhuis naar de wijk Nueva Jerusalem kwam u ter ore dat de lokale bende van de wijk niet zo met u was opgezet aangezien er door uw verschillende activiteiten meer politie aanwezig was in de wijk. Hierdoor werd de bende belemmerd om haar illegale activiteiten te doen. Op een avond in augustus 2017 werd u na een door u georganiseerd voetbaltoernooi benaderd door twee gewapende mannen. Ze zeiden u dat u nieuw was in de wijk en dat u zich niet moest moeien. U werd vervolgens geslagen en geschopt. U ging hierna naar huis en vertelde aan uw ouders wat er gebeurd was. Op aanraden van uw ouders diende u vervolgens een klacht in bij het openbaar ministerie. U bleef u wel verder engageren voor de wijk.*

*Nadat u in 2017 uw diploma bedrijfsbeheer behaalde richtte u in februari 2018 samen met uw vrouw een bedrijf op dat vlees verdeelde. U hielp datzelfde jaar ook mee aan de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen van [A.B.]. In juni 2018 werd u in uw zaak benaderd door personen die zich identificeerden als dissidenten van de FARC (afdeling frente 53, alias Romaña). Ze zeiden dat u voor hun bescherming diende te betalen als u wilde dat er niets met uw zaak gebeurde. U sprak met uw vrouw en jullie besloten opnieuw aangifte te doen bij het openbaar ministerie. Jullie betaalden alsnog het afpersingsgeld gedurende vier maanden. Vanaf oktober weigerden jullie echter verder te betalen voor de 'bescherming' van de FARC. In november kwamen er dissidenten van de FARC naar uw huis terwijl u aan het werk was. Uw ouders waren op dat moment wel thuis en de personen in kwestie zeiden hen dat ze op zoek waren naar u waarna ze weer weggingen. Na dit incident verkocht u uw bedrijf en in november 2018 verhuisde u met uw familie terug naar de wijk El Recuerdo. U ging aan de slag als supervisor in de winkelketen '[A.]'. Ondertussen draaide de campagne van [A.B.] op volle toeren. In 2019 hielp u hem bij de organisatie van een groot toernooi van verschillende sporten. Jullie inzet mocht niet baten want [A.B.] verloor uiteindelijk de verkiezingen.*

*Op 3 december 2019 stapten u en uw vrouw in het huwelijksbootje en enkele maanden later gingen jullie samen wonen in de wijk Santa José, een relatief veilige wijk in Villavicencio.*

*In september 2020 werd uw vrouw op haar werk benaderd door twee mannen die vroegen waar u was. U vrouw werd hierna bang, nam ontslag en ging vervolgens aan de slag in een transportbedrijf.*

*In 2021 vonden er in Villavicencio verschillende protesten plaats tegen de Colombiaanse overheid waar u aan deelnam. Tijdens deze protesten werden er regelmatig winkels belaagd en ook de winkel waar u in was tewerkgesteld werd bespoten met een graffitiboodschap.*

*Op 11 mei 2021 werd u na uw shift op de parking benaderd door twee gewapende mannen. Ze zeiden dat u hen nog 5 miljoen Colombiaanse pesos verschuldigd was voor uw voormalige bedrijf. Na dit incident vroeg u aan uw baas een overplaatsing naar een ander filiaal. Omdat u deze overplaatsing enkel kon krijgen indien u een klacht indiende ging u wederom naar het openbaar ministerie. Daar werd u verteld dat u enkel recht had op bescherming als u een sociaal leider was. U zei hen dat dat het geval was en gaf hen bewijs van uw verschillende activiteiten. U werd ondertussen tewerkgesteld in een andere [A.] winkel, in een centrale wijk van Villavicencio. Omdat deze winkel echter danig centraal lag vroeg u een opnieuw een overplaatsing en werd u tewerkgesteld in de wijk Las Canillas. In augustus 2021 vroeg [A.B.] uw hulp bij zijn nieuwe campagne*

om burgemeester te worden en besloot u uw werk in de [A.] winkelketen op te zeggen en u volledig op deze politieke campagne te concentreren.

Op 3 januari 2021 was u met uw vrouw en een vriend op weg van een voetbalkampioenschap naar het huis van die vriend toen jullie voor een rood licht plots werden benaderd door twee gewapende mannen op een moto. U gaf plankgas en slaagde erin de motor af te schudden. U deed opnieuw aangifte van het incident bij het openbaar ministerie. U begon na dit incident al het nodige bewijsmateriaal te verzamelen omdat u het onderzoek van het openbaar ministerie niet vertrouwde. De dag na uw laatste aangifte bij het openbaar ministerie kocht u uw vliegtuigtickets naar België.

U vertrok op 21 februari 2022 samen met uw vrouw legaal uit Colombia met het vliegtuig. Jullie kwamen een dag later toe in België waar jullie op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U vreest bij een terugkeer naar Colombia voor het leven van uw vrouw en van uzelf omwille van uw activiteiten als sociaal leider.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: de internationale paspoorten en Colombiaanse identiteitskaarten van u en uw vrouw en enkele certificaten inzake uw sociaal leiderschap. Verder legt u volgende kopieën neer: uw trouwcertificaat, de diploma's van u en uw vrouw, uittreksels van de blanco strafbladen van u en uw vrouw, uw beroepskaart, enkele documenten inzake uw werk, documenten betreffende uw bedrijf en de verkoop ervan, vier aangiftes van bij de fiscalia, foto's van uw deelname aan protesten tegen de Colombiaanse overheid, foto's van uw activiteiten als sociaal leider, foto's van de bedreigingen die jullie kregen, verkiezingsresultaten van de kandidaat-burgemeester die jullie steunden en landeninformatie inzake de vervolging van sociale leiders in Colombia.

Op 28 mei 2024 maakte u opmerkingen over aan het CGVS inzake de notities van uw persoonlijk onderhoud.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.**

U beweert Colombia te hebben verlaten omwille van uw vrees om vermoord te worden door lokale dissidenten van FARC door uw sociale engagement in verschillende wijken van Villavicencio, u noemt zichzelf een sociaal leider (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16.05.2024 (CGVS), p. 20 & 24). Uw relaas werd echter gekenmerkt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw aangebrachte asielmotieven.

Om te beginnen trekt het CGVS de ernst en uitgebreidheid van het door u naar voren geschoven profiel als 'sociaal leider' stellig in twijfel.

Hierbij dient allereerst opgemerkt dat uw verklaringen inzake uw profiel overtuigingskracht misten. Het CGVS betwist op zich niet dat u in verschillende wijken sociaal werk deed op vrijwillige basis. U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat u ten gevolge van uw engagement een dermate grote zichtbaarheid verwierf in Colombia dat u hierdoor in de problemen kwam met de lokale bende van de wijk Nueva Jerusalem. Volgens uw verklaringen begon u met uw sociale activiteiten in de wijk El Recuerdo, in het kader van uw schoolopleiding (CGVS, p. 10). Gevraagd wat deze activiteiten concreet inhielden, verklaarde u dat u regelmatig voetbaltoernooien organiseerde voor de jongeren in de wijk, dat u samen met hen de straten proper maakte en dat u ervoor zorgde dat 'alle dingen in orde waren' (CGVS, p. 10). Nadat u verhuisde naar de wijk Nueva Jerusalem had u reeds een zekere bekendheid verworven en bleef u verder voetbaltoernooien organiseren (CGVS, p. 21). Er kan hierbij worden opgemerkt dat het louter organiseren van bepaalde activiteiten zoals sportevenementen niet noodzakelijk beschouwd kan worden als een vorm van sociaal

leiderschap. U verklaarde tevens zelf dat u niet altijd degene was die de voetbaltoernooien of het onderhoud van de wijk deed maar dat er nog vele anderen waren (CGVS, p. 22). Volgens uw verklaringen kwam u rechtstreeks in het vaarwater van de lokale bende terecht aangezien er door uw activiteiten meer politie in de wijk was, wat tegen de zin was van de lokale bende omdat ze zo hun illegale werkzaamheden moesten staken en geen toegang meer hadden tot de jongeren die ze wilden rekruteren (CGVS, p. 16 & 22). Gevraagd of u ook activiteiten organiseerde om reeds door de bende gerekruteerde jongeren te helpen, verwees u wederom louter naar de voetbaltoernooien en gaf u een vage uitleg over hoe deze toernooien ervoor zorgden dat de jongeren 'hun interesse verloren' in allerlei illegale zaken (CGVS, p. 22). U organiseerde verder geen andere specifieke activiteiten om de jongeren in de wijk bij te staan (CGVS, p. 20 & 24).

U wees er verder op dat uw sociale activisme ook een politieke dimensie had. Hierbij dient opgemerkt dat uit uw verklaringen niet naar voren kwam dat er achter uw steun aan de conservatieve partij ideologische motieven schuilden. U gaf zelf meerdere malen uitdrukkelijk aan dat u nooit lid was van de conservatie partij, noch dat u de intentie had op toe treden (CGVS, p. 11). Dit werd tevens bevestigd door uw echtgenote (notities persoonlijk onderhoud CGVS [L.P.R.R.] d.d. 16.05.2024, p. 6). Verder verklaarde u louter bij de conservatie partij terecht te zijn gekomen omdat uw vriend [A.B.] u voorstelde aan de voorzitter. U ging nooit horen bij een andere partij (CGVS, p. 10). Ondanks uw gebrek aan daadwerkelijk lidmaatschap hielp u volgens uw verklaringen mee aan de campagne van [A.B.] in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen van 2019 én van 2023 (CGVS, p. 18 - 19) en was u tevens de spreekbuis tussen de gemeenschapsraad en de conservatieve partij (CGVS, p. 8 & 11). Uw 'steun' aan de conservatie partij bestond echter voornamelijk uit het louter dragen/maken van reclame (CGVS, p. 10). Ook tijdens de gemeenschapsraden werd overigens voornamelijk gesproken over de noden van de wijk die u vervolgens doorgaf aan [A.B.] zodat de conservatieve partij doelgericht campagne kon voeren (CGVS, p. 8 & 11).

Uit bovenstaande verklaringen wordt met andere woorden duidelijk dat uw engagement in de wijken van Villavicencio, zowel op sociaal als politiek vlak, voornamelijk bestond uit logistieke taken. Van een sociaal leider kan echter duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet-aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijvende motivatie, quod non in casu.

Bovendien legde u ter ondersteuning van uw beweerde profiel als sociaal leider slechts drie certificaten neer, alsook enkele foto's van een evenement dat in 2016 werd georganiseerd (groene map documenten – stukken 6, 7 & 10). U had verder geen bewijs van uw andere activiteiten als 'sociaal leider' in Villavicencio (CGVS, p. 15 & 23). Ook uw beweerde politieke engagement zoals uw bijdrages aan campagnes van de gemeenteraadsverkiezingen van [A.B.] staaft u, naast één certificaat, op generlei wijze. U wist zelfs niet of er beeldmateriaal bestond van u en [A.B.] samen (CGVS, p. 23). Volgens uw verklaringen werd nochtans alles gepubliceerd via de politieke partij (CGVS, p. 15). Gevraagd of [A.B.] u soms persoonlijk vernoemde in zijn publicaties, antwoordde u dan weer van niet (CGVS, p. 15). Dat u ter staving van uw jarenlange sociale en politieke activisme in verschillende wijken slechts drie certificaten en enkele foto's kon neerleggen van één concrete activiteit, die bovendien plaatsvond 2016, is frappant en zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het beweerde belang van uw profiel als sociaal activist verder op de helling.

Wat er ook zij van uw profiel als 'sociaal leider', er dient verder gesteld dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u door uw activiteiten in de wijk Nueva Jerusalem dusdanig werd belaagd door de lokale dissidenten van de FARC dat u uiteindelijk besloot het land te verlaten. Uw verklaringen inzake de problemen die u in Colombia ondervond ten gevolge van uw vermeende activisme overtuigden immers niet.

In deze context dient er allereerst op gewezen dat het doet verbazen dat u volgens uw verklaringen reeds in 2015 naar de wijk Nueva Jerusalem verhuisde en dat u daar onmiddellijk begon met de organisatie van de voetbaltoernooien. Desondanks vond pas in 2017 uiteindelijk de eerste confrontatie plaatsvond tussen u en enkele lokale bendeleden (CGVS, p. 16 -17). De vaststelling dat u twee jaar probleemloos in Nueva Jerusalem woonde ondermijnt niet enkel de ernst van uw beweerde problemen met de lokale bende in Nueva Jerusalem maar ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw zichtbaarheid als 'sociaal leider'. Als u door uw activiteiten als sociaal leider in de wijk daadwerkelijk rechtstreeks in het vaarwater van de lokale bende kwam, kan echter verwacht worden dat deze bende met meer doortastendheid uw activisme in de kiem probeerde te smoren. Het is in deze context tevens frappant dat u beweerde dat de voorzitter van de gemeenteraad nooit problemen zou hebben gekend met de lokale bende (CGVS, p. 21 & 22). De voorzitter zou vandaag daarenboven nog steeds actief zijn binnen dezelfde functie (CGVS, p. 13). U gaf als reden hiervoor dat zij door iedereen gekend was en dat de bendes dus bang waren haar iets aan te doen (CGVS, p. 21). Deze uitleg is weinig overtuigend. Er kan immers niet worden ingezien waarom de voorzitter van de gemeenschapsraad, die een beduidend belangrijker en meer zichtbare functie heeft binnen de gemeenschap, buiten schot bleef van de bedreigingen van de lokale bende terwijl u volgens uw verklaringen door uw 'bijdragen' aan de gemeenschap dusdanig ernstig door hen werd bedreigd dat u uiteindelijk besloot

Colombia te verlaten. Gevraagd waarom u precies werd geviseerd door de lokale bende in Nueva Jerusalem, verwees u naar uw sociale activisme in de wijk maar voegde u hieraan toe dat u ook een goed draaiende zaak had en gaf u een vage uitleg over uw eigen afkomst uit een arme wijk (CGVS, p. 21). U beweerde dat er tussen 2017 en 2021 in totaal vier confrontaties plaatsvonden tussen uw familie en uw belagers (CGVS, 16-20). U werd eenmaal uitdrukkelijk gewaarschuwd voor de gevolgen van uw sociaal activisme, in 2017 (CGVS, p. 20). Vanaf de oprichting van uw bedrijf in 2018 werden u en verschillende van uw familieleden bovendien afgeperst en bedreigd door personen die zich identificeerden als dissidenten van de FARC (CGVS, p. 18-19). Ook na de (gedwongen) sluiting van uw bedrijf werd u volgens uw verklaringen nog benaderd door personen die zeiden dat u hen nog geld moest van uw voormalige bedrijf (CGVS, p. 19). Er dient inzake gesteld dat u geen link aantoonde tussen uw problemen met de lokale bende omwille van uw beweerde activisme en de afpersingen die u kreeg sinds de oprichting van uw bedrijf in 2018 (CGVS, p. 23). Uitdrukkelijk gevraagd of er dergelijke link bestond, zei u louter: "ja want toen het goed begon te gaan hadden ze het door in de wijk en als iemand het door heeft, heeft de hele wijk het door en dan komt het zo ter ore bij de mensen hogerop" (CGVS, p. 23). Een louter vermoeden dat allerm minst volstaat ter staving van een daadwerkelijk verband. Bovendien gaf u zelf aan dat de dissidenten van de FARC u in juni 2018 benaderden voor 'andere redenen als in Nueva Jerusalem' (CGVS, p. 17). U had verder met geen andere bende problemen (CGVS, p. 21).

U maakte conform bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat u omwille van uw 'sociaal leiderschap' in Villavicencio daadwerkelijk werd geviseerd door de dissidenten van de FARC in Nueva Jerusalem.

Mocht er al geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor de lokale aftakking van de FARC in Nueva Jerusalem, dan nog dient er verder op gewezen dat u niet aannemelijk maakte dat u al het mogelijke hebt gedaan om zich tegen uw belagers te beschermen. Allereerst verklaarde u opmerkelijk genoeg zelfs na uw verhuis naar de veiligere wijk uw sociale activiteiten in de wijk Nueva Jerusalem verder te hebben gezet (CGVS, p. 12). Het lichtzinnige karakter van de beslissing om uw activiteiten verder te zetten in de wijk waar uw problemen ontstonden ondermijnt de ernst van uw beweerde problemen. U verklaarde immers eerder dat u zich door de verschillende bedreigingen die u ontvangen had dusdanig onveilig voelde dat u meerdere keren een overplaatsing vroeg naar een ander filiaal (CGVS, p. 19). Het is tevens opmerkelijk dat u volgens uw verklaringen in 2021 stopte met uw sociale activiteiten door de aanhoudende bedreigingen, maar dat u wel nog tot aan uw uiteindelijke vertrek uit Colombia meehielp aan de campagne van [A.B.] in zijn verkiezingsstrijd (CGVS, p. 8). Bovendien nam u in 2021 deel aan verschillende protesten tegen de Colombiaanse overheid die uzelf bestempelde als gevaarlijk daar er verschillende groeperingen aanwezig waren (CGVS, p. 13). U staaft uw deelname hieraan bovendien met enkele foto's (groene map documenten – stukken 8 en 9 A-D). Bovenstaand gedrag is moeilijk in overeenstemming te brengen met de vrees die u verklaarde te hebben ten opzichte van de lokale bendes in Colombia en doet de ernst uw beweerde problemen stellig teniet.

U verklaarde wel dat u meermaals klacht indiende bij het openbaar ministerie (CGVS, p. 17-20; zie ook groene map documenten – stuk 18). Een gegeven dat het CGVS dan ook niet betwist. Dat men uw klachten niet serieus zou hebben genomen is weinig aannemelijk gelet op het goed uitgebouwde rechtssysteem in Colombia voor sociale leiders (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Een stelling die u tevens zelf impliciet bevestigde tijdens uw persoonlijk onderhoud. U verklaarde immers dat u in Colombia uw sociale activiteiten diende te staven alvorens u aanspraak kon maken op bescherming van de Colombiaanse overheid (CGVS, p. 13 & 19). In het licht van deze verklaring is het dan ook opmerkelijk dat uit de data op de certificaten die u neerlegde ter staving van uw activiteiten als sociaal leider en uw bijdrage aan de politieke campagne van Alexander (groene map documenten – stuk 6), blijkt dat u deze stukken pas liet opstellen nadat u Colombia reeds verlaten had. De vaststelling dat u deze documenten pas na uw vertrek uit Colombia liet opstellen relativeert niet enkel de vrees die u beweerde gehad te hebben in Colombia omwille van uw activiteiten als sociaal leider maar ondermijnt ook de ernst van uw pogingen tot het zoeken van bescherming bij de Colombiaanse autoriteiten. Dat u aangeeft dat het openbaar ministerie niets kon doen om u te helpen en dat ze corrupt zijn en louter ingrijpen als er doden vallen, wat louter gebaseerd is op een vermoeden van uw kant (CGVS, p. 20), biedt geen verschuiving voor bovenstaande bevindingen. Daarenboven is uit uw verklaringen af te leiden dat u op verschillende momenten wel op de politie kon rekenen bij de organisatie van de voetbaltoernooien in de wijk (CGVS, p. 17 & 21). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u na de verschillende incidenten die u meemaakte niet meer stappen ondernam. Dat u dit niet deed ondermijnt wederom de ernst van de door u in Colombia gevreesde problemen.

U kan conform bovenstaande vaststellingen bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden. U toonde bijgevolg niet concreet aan dat de Colombiaanse overheden in jullie geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat jullie geen beroep kunnen doen op overheidsbescherming of er geen toegang toe hebben. Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of

*bescherming moet bieden tegen alle door niet overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Inzake dient gesteld dat de kopieën van de klachten die u neerlegde bij het openbaar ministerie slechts loutere weergaven bevatten van de feiten hoe die door u omschreven werden waardoor de bewijswaarde hiervan eerder relatief is.*

*De overige documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. De internationale paspoorten, Colombiaanse identiteitskaarten, diploma's, de afschriften van de blanco strafbladen van u en uw vrouw en jullie huwelijksakte dienen louter ter staving van jullie identiteit, herkomst, nationaliteit en scholingsgraad, elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan. De documenten die u ter ondersteuning van uw voormalige bedrijf neerlegde, uw beroepskaart, enkele foto's en bewijs van de verkoop van het bedrijf (groene map documenten – stukken 9.E, 11 & 15) tonen aan dat u effectief zaakvoerder was in Colombia maar deze stukken bewijzen verder op generlei wijze eventuele problemen die u hierdoor had met de dissidenten van de FARC/ lokale bende in Nueva Jerusalem. Verder wijzen de documenten inzake uw tewerkstelling voor de Ara supermarktketen (groene map documenten – stuk 11) er louter op dat u in drie verschillende afdelingen hebt gewerkt zonder dat hieruit verder iets kan worden afgeleid betreffende de redenen van uw overplaatsing. Deze documenten kunnen dus bezwaarlijk beschouwd worden als objectief bewijsmateriaal voor de problemen die u en uw vrouw meenden te hebben in Colombia. Hier dient aan toegevoegd dat ook de foto's van de graffiti op de rolluiken van de winkel (groene map documenten – stuk 9.B), niet volstaan ter staving van uw vermeende problemen die u op uw werk zou gekend hebben met de lokale bende van Nueva Jerusalem. Aan dergelijk privébeeldmateriaal kan immers geen bewijswaarde worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft met andere woorden geen zicht op waar en onder welke omstandigheden deze foto's werden gemaakt. U gaf bovendien zelf uitdrukkelijk aan dat u niet wist of de graffiti daadwerkelijk tegen u gemunt was (CGVS, p. 14). Wat betreft de landeninformatie die u aanbracht inzake de vervolging van sociale leiders in Colombia (groene map documenten – stuk 17) dient tot slot te worden benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling erkend te worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, quod non in casu (supra). Het louter verwijzen naar de algemene situatie in Colombia volstaat niet om eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid vast te stellen. Hetzelfde dient gesteld over de verschillende actualiteitsstukken die u neerlegde ter staving van de overwinning van [A.B.] (groene map documenten – stuk 7). U werd in geen van deze artikels immers persoonlijk vermeld waardoor deze documenten dan ook geen enkele bewijswaarde hebben inzake uw asielrelaas.*

*Volledigheidshalve dient nog gesteld dat de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 28 mei 2024, slechts minieme correcties, vooral betreffende de spelling van enkele (plaats)namen, waren die bovenstaande appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming niet ombuigen.*

***Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.***

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

*Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals*

het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv.

wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt

#### **“A. Feitenrelaas**

U, [L.P.R.R.], verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 4 juni 1994 in Villavicencio, een stad in het departement Meta. U woonde daar met uw ouders en uw twee broers in de wijk Panorama. U behaalde uw diploma bedrijfsbeheer aan de universiteit van Santa Tomas. Na het afstuderen, ging u aan de slag in een grootwarenhuis terwijl u online verder studeerde. In 2021 behaalde u nog een diploma financiële administratie en een diploma leiderschap, administratie en beheer.

U heeft sinds 2011 een relatie met [L.E.M.G.] (CG: [...], O.V. [...]). In mei 2019 gingen jullie samenwonen Villavicencio en enkele maanden later stapten jullie in het huwelijksbootje en verhuisden jullie naar de wijk Santa José, in Villavicencio. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner [L.E.M.G.] (zie ook hieronder):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.**

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw echtgenoot de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt.

Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner (notities persoonlijk onderhoud CGVS Laura Rey d.d. 16.05.2024, p. 9). Bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw echtgenoot die u hieronder kunt lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]



Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor

een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betogen dat de commissaris-generaal het profiel van verzoeker als sociaal leider in twijfel trekt louter op basis van haar persoonlijk aanvoelen en haar persoonlijke opvattingen over wat van 'leiderschap' verwacht kan worden. Zij wijzen erop dat verzoeker uitgebreid en duidelijk uiteengezet heeft waarom hij beschouwd wordt als sociale leider, namelijk door de activiteiten die hij organiseerde gekoppeld aan de campagnes ter ondersteuning van de conservatieve partij, wat geleid heeft tot een verhoogde politieaanwezigheid in de wijk. Die aanwezigheid had volgens hen een belemmerend effect op zowel de handel als op de rekrutering door bendeleden. Zij verwijten de commissaris-generaal een beperkte definitie van sociaal leiderschap gehanteerd te hebben, terwijl dit begrip in Colombia veel breder is. De argumenten van de commissaris-generaal zijn volgens hen niet valabel om verzoekers profiel als sociaal leider in twijfel te trekken.

Vervolgens benadrukken zij dat achter de politieke dimensie van verzoekers sociale activiteiten, ideologische motieven schuilen en wijzen zij erop dat de zaken in Colombia anders verlopen dan in België. Zij specificeren dat verzoeker zich sterk inzette voor de politieke partij en voor het voeren van reclame met de hoop een functie te zullen bekleden zodra de partij aan de macht zou komen. Volgens hen is het in Colombia gebruikelijk dat leden van politieke partijen weinig tot geen officiële functies hebben, met uitzondering van posities zoals penningmeesters of communicatieverantwoordelijken. Zij menen dat uit het grote engagement van verzoeker blijkt dat hij zich volledig aansloot bij de ideologie en de doelen van die partij. Volgens hen getuigt het feit dat verzoeker, ondanks de gevaren, bleef handelen in het belang van de gemeenschap juist

zijn oprechtheid en toewijding om anderen te helpen, aantoon. Zij menen dat dit geen lichtzinnige beslissing betrof. Omdat ze uiteindelijk toch besloten te verhuizen, besloot verzoeker te stoppen met zijn activiteiten maar toen A.B. met zijn campagne begon, heeft hij zijn politieke activiteiten hervat. Zij leggen uit dat verzoeker dit deed omdat hij tijdens die activiteiten nooit alleen was daar de politie aanwezig was om de veiligheid te garanderen, wat door de commissaris-generaal over het hoofd zou zijn gezien.

Zij wijzen erop dat de certificaten bevestigen dat verzoeker erkend werk verricht heeft en dat die hun verklaringen ondersteunen. Zij voegen nog toe dat verzoeker zich focuste op het verbeteren van de wijk en op zijn sociaal engagement, dat hij niet bezig was met het maken van beeldmateriaal en dat de certificaten werden opgesteld in twee verschillende gemeenten en ondertekend werden door de voorzitter van de gemeenteraad en de burgemeester.

Waar in de beslissing geoordeeld wordt dat het opmerkelijk is dat verzoeker slechts in 2017 benaderd werd door bendeleden en niet in 2015, werpen zij op dat zij zelf niet bepalen wanneer hij op de radar komt van de bendeleden en achten dit geen valabel argument. Zij benadrukken dat verzoeker de link tussen zijn voormalige bedrijf en de belagers duidelijk toegelicht heeft en dat het in de ingediende klachten steeds gaat om dezelfde personen en er in de nieuwe klacht ook verwezen wordt naar een eerdere klacht.

Zij erkennen dat het rechtssysteem in Colombia goed ingericht is voor de bescherming van sociale leiders, maar menen dat de praktijk anders is daar 90% niet serieus genomen wordt. Bovendien moesten zij na het indienen van hun klacht wachten tot zij opnieuw zouden worden uitgenodigd voor een gesprek en moesten zij bewijzen verzamelen over verzoekers profiel en politieke activiteiten. Ze zouden pas een uitnodiging ontvangen hebben om terug te komen op 10 februari 2025, wat volgens hen onredelijk is.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voeren zij aan dat het niet ernstig is te stellen dat de veiligheidssituatie in Colombia voldoende stabiel zou zijn. Zij achten het frappant dat, ondanks datgene wat de commissaris-generaal uiteenzet, geoordeeld wordt dat ze ernaar zouden kunnen terugkeren. De COI Focus toont volgens hen aan dat gewapende groeperingen aanwezig zijn in 31 van de 32 provincies in Colombia alsook dat er sprake is van een stijging van de gewelddadige sterfgevallen, waaronder ook sterfgevallen omwille van afpersing. Zij vervolgen dat het rapport afsluit stellende dat er tot nu toe geen sprake is van een duidelijke verbetering van de veiligheid, noch in de steden, noch in het platteland. Verder stellen zij dat het rapport van Human Rights Watch van 2024 aantoon dat gewapende groepen zich schuldig blijven maken aan ernstig misbruik van burgers, zoals moorden, rekrutering van kinderen en verkrachting en dat de autoriteiten er niet in slagen effectieve bescherming te verlenen aan de slachtoffers.

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Op 28 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *Colombia Country Focus* van december 2022;
- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia* van augustus 2023;
- COI Focus *Colombia: veiligheidssituatie* van 10 april 2025.

3.2. Op 28 april 2025 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij volgende nieuwe stukken voegen:

- Dagvaarding rechtbank met uitstel naar 10 februari 2025 (+ vertaling);
- Herconvocatie voor 10 februari 2025 (+ vertaling).

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn

bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar Colombia gedood te zullen worden omwille van verzoekers activiteiten als sociale leider. Na hun verhuis in 2015 naar de wijk Nueva Jerusalem, werd verzoeker sociaal actief en werd hij aangesteld als tussenpersoon tussen de conservatieve partij van A.B. en de wijk en waar hij vervolgens in augustus 2017 benaderd werd door gewapende mannen. Verzoekers vrezen de mensen van de bendes omdat die er het lastig mee hadden dat door het sociale werk van verzoeker de autoriteiten meer en meer aanwezig waren in de wijk waardoor ze hun eigen werk niet meer konden doen. (NPO verzoeker, p. 16-17).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Zij baseert zich ten eerste op de vaststelling dat verzoekers engagement in de wijken van Villavicencio zowel op politiek als sociaal vlak voornamelijk bestond uit logistieke taken en dat van een sociaal leider duidelijk leiderschap kan worden verwacht alsook een niet-aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap, *quod non in casu*. Die bevinding is gebaseerd op wat volgt:

1) De ernst en uitgebreidheid van het door verzoeker naar voren geschoven profiel als sociaal leider wordt stellig in twijfel getrokken omdat (a) hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij ten gevolge van zijn engagement een dermate grote zichtbaarheid verwierf in Colombia; (b) het louter organiseren van bepaalde activiteiten zoals sportevenementen niet noodzakelijk beschouwd kan worden als een vorm van sociaal leiderschap; (c) verzoeker niet altijd degene was die de voetbaltoernooien of het onderhoud van de wijk deed maar er nog veel anderen waren; (d) hij louter verwijst naar de voetbaltoernooien wanneer hij gevraagd werd

of hij ook activiteiten organiseerde om reeds door de bende gerekruteerde jongeren te helpen; (e) hij geen andere specifieke activiteiten organiseerde om jongeren in de wijk bij te staan;

II) Uit zijn verklaringen komt niet naar voren dat achter zijn steun aan de conservatieve partij ideologische motieven schuilden omdat (a) hij nooit lid is geweest van die partij; (b) hij nooit de intentie had om toe te treden; (c) hij bij die partij gekomen is louter omdat zijn vriend A. hem voorstelde aan de voorzitter; (d) hij nooit ging horen bij een andere partij; (e) zijn steun voornamelijk bestond uit het louter dragen/maken van reclame en het doorgeven van de noden van de wijk aan A.B. zodat de conservatieve partij doelgericht campagne kon voeren;

III) Dat hij ter staving van zijn jarenlange sociale en politiek activisme in verschillende wijken slechts drie certificaten en enkele foto's kan neerleggen van één concrete activiteit die bovendien plaatsvond in 2016 is frappant en zet de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder op de helling;

IV) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij door de activiteiten in de wijk Nueva Jerusalem gevisieerd werd door de lokale dissidenten van de FARC nu zijn problemen ten gevolge van zijn vermeend activisme niet overtuigen omdat (a) verzoeker twee jaar probleemloos in Nueva Jerusalem gewoond heeft; (b) verwacht kan worden dat de bende doortastender zou optreden; (c) de voorzitter van de gemeenteraad nooit problemen heeft gekend met de lokale bende en op heden nog actief is binnen dezelfde functie; (d) er geen link wordt aangetoond tussen de problemen met de lokale bende omwille van zijn beweerde activisme en de afpersingen die hij kreeg sinds de oprichting van zijn bedrijf in 2018;

V) Verzoeker maakt het niet aannemelijk dat hij al het mogelijke gedaan heeft om zich tegen zijn belagers te beschermen en kan niet voorhouden dat zijn autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot zijn problemen op te treden en bescherming te bieden;

VI) De overige documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen omdat (a) de internationale paspoorten, Colombiaanse identiteitskaarten, diploma's, de afschriften van de blanco strafbladen en de huwelijksakte louter dienen ter staving van verzoekers identiteit, herkomst, nationaliteit en scholingsgraad, elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan; (b) de over verzoekers voormalige bedrijf, zijn beroepskaart, enkele foto's en bewijs van de verkoop van het bedrijf louter aantonen dat verzoeker effectief zaakvoerder was in Colombia verder geen bewijs vormen van eventuele problemen die hij hierdoor had met de dissidenten van de FARC/ lokale bende in Nueva Jerusalem; (c) de documenten inzake verzoekers tewerkstelling voor de A. er louter op wijzen dat verzoeker in drie verschillende afdelingen gewerkt heeft zonder dat hieruit verder iets kan worden afgeleid betreffende de redenen van zijn overplaatsing; (d) de foto's van de graffiti op de rolluiken van de winkel privébeeldmateriaal betreft, waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld en verzoeker zelf uitdrukkelijk aan gaf niet te weten of de graffiti daadwerkelijk tegen hem gemunt was; (e) het louter verwijzen naar de algemene situatie in Colombia niet volstaat om eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid vast te stellen; (f) de verschillende actualiteitsstukken ter staving van de overwinning van A.B. maken geen vermelding van verzoekers waardoor deze documenten dan ook geen enkele bewijswaarde hebben inzake hun asielsrelaas;

VII) De opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen slechts minieme correcties die vooral betrekking hadden op de spelling van enkele plaatsnamen en kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijven. De bestreden beslissingen motiveren terecht dat verzoekers de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt hebben en dat zij niet aannemelijk maken dat zij Colombia verlaten hebben omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging voor de dissidenten van de FARC omwille van verzoekers activiteiten als sociale leider en binnen de politieke partij van A.B..

4.3.3.1. Verzoeker licht omtrent zijn activiteiten in Colombia toe dat hij afstudeerde in 2017, dat hij in februari 2018 een vleesbedrijf heeft opgericht met zijn vrouw, dat hij dit moest verkopen in 2019 en dat hij dan van 2019 tot augustus 2021 werkzaam was als supervisor in een Arabische winkel (NPO verzoeker, p. 6-7). Verzoekster bleef werkzaam in het vleesbedrijf tot september 2020 (NPO verzoeker, p. 8). Hij vervolgt dat hij dan sedert 17 augustus 2021 geen job meer had en zich vooral bezig hield met een politieke campagne. Gevraagd die politieke campagne nader toe te lichten, legt hij uit dat hij tijdens zijn studies in 2016 iemand leren kennen had die bij de conservatieve partij in Villavicencio zat en die hem voorstelde aan de leider ervan, de heer A.B.. Verzoeker vervolgt dat hij het vanaf 2016 leuk vond om voetbal te organiseren, om de terreinen te onderhouden, te zorgen dat het water in orde was, dat de straten proper waren en dat hij ook gevraagd werd om tussenpersoon te zijn tussen de mensen van de wijk en de conservatieve partij (NPO verzoeker, p. 8). Hij omschrijft zichzelf als de tussenpersoon voor communicatie tussen de burgemeester A.B. en de mensen van de gemeenschap. Hij moest ervoor zorgen dat A.B. wist wat de wijk of de mensen nodig hadden met het oog op het voeren van campagnes. Gevraagd om zijn sociaal werk binnen de wijk verder toe te lichten, stelt hij uit dat als je in Colombia wil afstuderen, je verplicht sociaal werk moet doen.

(NPO verzoeker, p. 10) Hij preciseert dat hij voetbalkampioenschappen organiseerde in Recuerdo, dat er vaak leidingen stuk waren en dat hij het dan regelde of het liet regelen, dat hij ook de straat schoon maakte en dat hij ervoor zorgde dat alle dingen in orde waren. Hij vervolgt nog dat ze allerlei dingen deden om de gemeenschap te helpen, maar dat dit niet in goede aarde viel bij het hoofd van de gewapende bendes van de wijk. Op de vraag hoe hij de campagne steunde, preciseert hij dat hij shirts droeg of andere zaken waar het nummer of reclame opstond. Gevraagd waarom hij ervoor koos de conservatieve partij te steunen, herhaalt verzoeker dat zijn vriend hem aan A.B. had voorgesteld en dat hij niet is gaan horen bij andere partijen (NPO verzoeker, p. 10). Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij niet effectief lid was van de partij omdat hij eigenlijk geen titel wilde en omdat hij niet verkozen wilde worden (NPO verzoeker, p. 11). Hij gaf ook te kennen dat hij niet altijd bij die voetbalmatchen aanwezig was en ook niet altijd degene was die instond voor andere activiteiten en dat er dus veel anderen waren die ook hielpen (NPO verzoeker, p. 22). Op de zeer specifieke vraag, of hij ook activiteiten organiseerde voor jongeren om hen uit de bendes te krijgen, antwoordde verzoeker op een zeer algemene wijze dat dit eigenlijk wel zo is omdat de jongeren, door te voetballen, hun interesse verloren in de bendes (NPO verzoeker, p. 22). Verzoekers menen dat verzoeker gelet op zijn activiteiten het profiel heeft als sociaal leider. Hoewel uit de landeninformatie weliswaar blijkt dat er verschillen geconstateerd worden in het gebruik van de term 'sociale leiders', die nauw verbonden zijn met de definitie van 'mensenrechtenverdedigers' en vaak samen of door elkaar worden gebruikt in bronmateriaal vanwege functionele overlappingen in de Colombiaanse context, zijn er geen elementen voorhanden die nopen tot het besluit dat het organiseren van bepaalde activiteiten, zoals sportevenementen, voldoende zijn om iemand te kwalificeren als sociaal leider (EUAA, Colombia Country Focus, december 2022, p. 101 e.v.). Uit het geheel van verzoekers verklaringen, die eerder laten uitschijnen dat het gaat om sociale activiteiten die hij verplicht diende te verrichten bij het afstuderen (NPO verzoeker, p. 10 en zie *supra*), blijkt dat zijn activiteiten voornamelijk bestonden uit logistieke taken en dat er geen sprake was van een bepaald leiderschap. Verzoeker geeft overigens zelf aan dat hij niet altijd degene was die sportactiviteiten regelde en dat er vele anderen waren die hielpen (zie *supra*). Waar verzoekers de commissaris-generaal verwijten het begrip 'sociale leider' te beperkend geïnterpreteerd te hebben, laten zij na te concretiseren op welke manier dit dan wel diende te gebeuren. Zoals reeds aangestipt kan uit de beschikbare landeninformatie alleszins niet afgeleid worden dat het louter deelnemen aan en zich inzetten voor het gemeenschapsleven ervoor zorgt dat iemand als sociaal leider gekwalificeerd wordt en in dit verband automatisch blootgesteld zal worden aan een risico op het lijden van ernstige schade of aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dat verzoeker louter op basis van zijn deelname aan bepaalde activiteiten beschouwd moet worden als sociaal leider en op grond hiervan automatisch in aanmerking zou komen voor de internationale beschermingsstatus kan aldus niet worden gevolgd. De door verzoeker neergelegde documenten zijn bovendien niet van die aard om een ander licht te werpen op de aard van zijn activiteiten en de beoordeling van zijn profiel. Verzoekers, die erin volharden dat de documenten aantonen dat hij erkend werk verrichtte, slagen er niet in een ander licht te werpen op voorgaanden. Bovendien laten zij de concrete motieven omtrent de documenten zoals weergegeven in de bestreden beslissingen onbesproken. Door voorts louter te volharden in de politieke dimensie van verzoekers sociale activiteiten en zijn ideologische motieven en aan te stippen dat het er in Colombia anders aan toegaat dan in België, werpen zij evenmin een ander licht op de beoordeling van zijn profiel. Bovendien gaat hun betoog in het verzoekschrift, dat verzoeker zich sterk inzette voor de politieke partij en voor het voeren van reclame met de hoop een functie te zullen bekleden zodra de partij aan de macht zou komen, lijnrecht in tegen zijn verklaringen dat hij niet verkozen wilde worden (NPO verzoeker, p. 11), waardoor het niet ernstig is. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in de stukken van het administratief dossier waardoor zij integraal overeind blijven. Verzoekers kunnen hier – en in samenlezing met onderstaande feiten aangaande hun verklaringen over de incidenten die het gevolg zouden zijn van verzoekers activiteiten en de ernst ervan – immers niet mee aantonen dat zij *in concreto* werden gevisieerd of vervolgd.

4.3.3.2. Vervolgens en zoals de commissaris-generaal terecht motiveert, wordt erop gewezen dat zelfs daargelaten de vraag of verzoeker al dan niet als een sociaal leider gekwalificeerd kan worden, geen geloof wordt gehecht aan de vermeende bedreigingen die zouden voortgekomen zijn uit zijn activiteiten in Colombia. Verzoeker verklaart immers dat hij reeds met zijn sociale activiteiten begon toen hij wilde afstuderen en dat hij al in 2016 vernam dat ze lastig waren op hem en ze wilden dat hij niet meer met hen begaan was (NPO verzoeker, p. 16). Desalniettemin kon verzoeker gewoon zijn activiteiten verder zetten en zou hij pas in augustus 2017 bedreigd zijn (NPO verzoeker, p. 17). Het is allerminst aannemelijk dat verzoeker simpelweg geen aandacht kon schenken aan de lokale bendes, zijn werk dan kon voortzetten en pas meer dan een jaar later met hen geconfronteerd zou zijn geweest (NPO verzoeker, p. 17). Verder is het niet aannemelijk dat verzoeker dermate problemen zou hebben gekend, terwijl de voorzitter van de partij op haar beurt helemaal niet benaderd werd door bendeleden omdat ze haar zouden respecteren (NPO verzoeker, p. 21). Dat verzoeker wel benaderd zou worden en een persoon die een veel belangrijkere functie heeft niet, is allerminst overtuigend. Waar verzoeker dit tracht te verantwoorden door te verwijzen naar zijn goed draaiende zaak, blijkt uit zijn overige verklaringen dat het eerder gaat om een vermoeden, waar hij stelt dat de bendes het door begonnen te hebben dat zijn zaak goed begon te gaan en dat dit dan ter oren komt bij de mensen hogerop (NPO, p. 23) en verzoekers verder niet in staat zijn om dit vermoeden verder te onderbouwen of te

objectiveren. Verzoekers laten de pertinente en draagkrachtige motieven hieromtrent in de bestreden beslissing in hun geheel onbesproken. Waar zij stellen dat verzoeker met zijn gedrag, namelijk dat hij ondanks de gevaren bleef handelen in het belang van de gemeenschap, juist zijn oprechtheid en toewijding aantoonde, kunnen zij niet worden gevolgd. Dit strookt immers niet met zijn verklaring dat hij reeds in 2021 gestopt was met zijn sociale activiteiten (NPO verzoeker, p. 19). Bovendien en zoals terecht wordt toegelicht in de bestreden beslissing is verzoekers gedrag eerder lichtzinnig in de door hem geschetste context, die de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen niet ten goede komt. Dat hij enerzijds, omwille van de onveiligheid verschillende verplaatsingen aanvroeg (NPO verzoeker, p. 19) en in 2021 zelfs gestopt was met zijn sociale activiteiten (zie *supra*), maar anderzijds nog wel tot aan zijn uiteindelijke vertrek uit Colombia heeft meegeholpen aan de politieke campagne (NPO, p. 8) is allerminst aannemelijk.

4.3.3.3. Met betrekking tot de vraag naar effectieve nationale bescherming in Colombia blijkt wat volgt. Verzoeker werd in augustus 2017 voor de eerste keer bedreigd (NPO verzoeker, p. 17 en 23) door twee gewapende mannen die hem zeiden dat hij moest zwijgen. Hierop werd hij al door de jongeren en de voorzitter aangeraden om ermee te stoppen omdat het gevaarlijk was en zou hij een klacht hebben ingediend. In juni 2018 werd hij dan benaderd door de dissidenten van de FARC, die hem vertelden dat ze hem in het oog hadden omdat zijn zaak goed boerde en zij daardoor wilden dat hij betaalde in ruil voor hun bescherming (NPO verzoeker, p. 17). Verzoeker geeft aan dat hij meermaals een klacht heeft ingediend bij het openbaar ministerie (NPO verzoeker, p. 17-20; documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 18), wat niet betwist wordt. Hij voegt hierbij toe dat hij zijn sociale activiteiten diende te staven alvorens hij aanspraak kon maken op bescherming van de Colombiaanse autoriteiten (NPO verzoeker, p. 13 en 19). Gezien dat verzoeker op de hoogte was van de noodzaak van bewijsstukken omtrent zijn sociale activiteiten teneinde beroep te kunnen doen op nationale bescherming, is het weinig ernstig dat verzoeker dergelijke documenten pas liet opstellen nadat hij Colombia had verlaten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6). Dit noopt ertoe te besluiten dat verzoeker niet al het mogelijke gedaan heeft om zich tegen zijn vermeende belagers te beschermen, zoals op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissing. Door louter te stellen dat de nationale bescherming voor sociale leiders in Colombia gebrekkig is beperken zij zich tot een loutere blote bewering en kunnen verzoekers, het voorgaande in acht genomen, niet overtuigen dat zij werkelijk geprobeerd hebben nationale bescherming in Colombia te verkrijgen, maar dat deze ontoereikend geweest zou zijn en zij alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput hebben. De documenten gevoegd bij hun aanvullende nota doen hierover niet anders oordelen. Hoewel verzoekers hiermee wensen aan te tonen dat hun zaak nog steeds niet werd behandeld en zij hier al vier jaar op wachten, laat de inhoud van de documenten niet toe tot die vaststellingen te komen. Het eerste document, dat verzoekers omschrijven als 'dagvaarding rechtbank met uitstel naar 10 februari 2025' vermeldt de namen van verzoekers niet. Evenmin kan eruit afgeleid worden om welke feiten het gaat nog afgezien van het feit dat het document foute data bevat, waar er wordt geschreven dat de hoorzitting van 7 november 2024 niet doorgaat en uitgesteld wordt naar 10 februari 2024. Het tweede document, dat door verzoekers omschreven wordt als 'herconvocatie voor 10 februari 2025', vermeldt verzoeker als slachtoffer en stelt dat er een virtuele zitting zal plaatsvinden op 10 februari 2025, maar biedt evenmin enig zicht op de feiten die daar ten grondslag aan liggen. Hoewel verzoekers beweren dat de zitting van 10 februari 2025 opnieuw werd uitgesteld en zij ter terechtzitting verklaringen dat zij ingelogd hadden maar er niemand is komen opdagen, liggen er hier geen stukken van voor, waardoor hun beweringen niet verder ondersteund worden. Nu de documenten inhoudelijk geen enkele link vertonen met incidenten die verzoekers zouden hebben meegemaakt, zijn zij niet in staat een ander licht te werpen op de beoordeling van hun vrees. Ten overvloed en daargelaten de vraag naar hun bewijswaarde blijkt alleszins dat de Colombiaanse autoriteiten gevolg geven aan een bepaalde klacht die door verzoeker zou zijn ingediend en er een zitting wordt georganiseerd.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun vluchtrelaas en zij niet aannemelijk hebben gemaakt Colombia te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekers kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het is niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Gelet op hun verklaringen over hun herkomst in Colombia, moet de veiligheidssituatie in het departement Meta, waar verzoekers hebben verbleven voor hun vertrek uit Colombia, worden beoordeeld.

Het departement Meta blijkt volgens de beschikbare landeninformatie niet te behoren tot die geografische gebieden waar er sprake zou zijn van een gewapend conflict. Het aanwezige geweld wordt daar grotendeels gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Dit crimineel geweld is geïndividualiseerd en doelgericht van aard, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Verder zijn er in het departement doelgerichte aanvallen op ex-Farc-strijders, die resulteren in een hoog aantal moorden die op individuele basis worden gepleegd. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzen naar dezelfde COI Focus waarop de analyse in de bestreden beslissing is gebaseerd en naar een rapport van Human Rights Watch dat in dezelfde lijn ligt als de rapporten waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd. Ze brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in het departement Meta is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling erkend kunnen worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,



C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO